

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **FIRESI s.r.o.**, IČ 29188024
sídlem Lidická kolonie 1108/47, Jihlava
zastoupený advokátem Mgr. Miroslavem Šianským
sídlem Máčova 520/62, Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 16. 1. 2020, č. j. SFZP 072933/2019

takto:

I. Rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 16. 1. 2020, č. j. SFZP 072933/2019, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen na náhradě nákladů řízení zaplatit žalobci částku 15 342 Kč do jednoho (1) měsíce od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Miroslava Šianského, advokáta.

Odůvodnění

[1] Žalobce napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým byla zamítnuta jeho žádost ze dne 28. 6. 2019, č. 05681921, podaná v rámci výzvy č. 12/2018, podporované aktivity 2.2.A – Znovuzískání, sběr látek poškozujících ozonovou vrstvu Země, projekt „Vybavení sběrného místa pro odběr a skladování halonů ve společnosti FIRESI s.r.o.“, a to podle ust. § 1 odst. 5 zákona č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České

republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon č. 388/1991 Sb.“, nebo jen „zákon“), a podle čl. 6 odst. 3 směrnice Ministerstva životního prostředí č. 4/2015 (dále také jen „směrnice č. 4/2015“, nebo jen „směrnice“).

[2] V odůvodnění rozhodnutí je mj. uvedeno, že podaná žádost byla z formálního hlediska přijatelná. Podle odborného posudku ze dne 16. 8. 2019, čj. MZP/2019780/1562, žalobce dostatečně neuvedl, jak bude dále naloženo se sebranými regulovanými látkami, resp. jak budou zneškodněny, jsou pochybnosti o udržitelnosti celého projektu. Tuto aktivitu nelze oddělit od zajištění sběru regulovaných látek v rámci aktivity 2. 2. A písm. b), podporou obou projektů by došlo k výraznému překročení celkového množství disponibilních finančních prostředků výzvy.

[3] V podané žalobě žalobce nesouhlasí věcně s rozhodovacími důvody, když ty má i za nedostatečně odůvodněné. Pokud odůvodnění na jedné straně uvádí, že žádost byla formálně bezvadná, pak měl být vyzván k jejímu doplnění podle ust. § 45 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „správní řád“), pokud nespĺňovala požadavky na svou úplnost (jak bude dále naloženo s regulovanými látkami), což se nestalo. Možnost vyžádat si další podklady je upravena i ve výzvě č. 12/2018. Nesouhlasí s posouzením této skutečnosti i věcně, když v České republice je několik subjektů, které mohou provádět zneškodnění těchto látek. Dále uvádí, že zajištění sběru je možné provádět i bez poskytnutí dotace na tuto činnost, proto neposkytnutí dotace pro zajištění sběru v rámci aktivity 2. 2. A písm. b) nemůže být důvodem pro neposkytnutí dotace. Navíc výzva č. 12/2018 o žádné propojenosti jednotlivých aktivit neprojednáva. Ohledně překročení množství disponibilních finančních prostředků uvádí, že tento závěr je jednak nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů (nejsou uvedeny konkrétní údaje), navíc v roce 2019 došlo k překročení u některých aktivit ve prospěch společnosti EAF protect s.r.o. (o 650 000 Kč). Na výzvu č. 12/2018 bylo alokováno celkem 30 miliónů Kč, ale uvedené minimální částky na aktivity dávají pouze 26 miliónů Kč v součtu; navíc mohl žalovaný rozhodnout i tak, že se dotace poskytuje pouze v určité výši. Dále argumentaci opakuje. K vedení spisu namítá, že v něm je obsažen odborný posudek v jiném znění bez označení čísla jednacího, než v související věci (rozhodnutí SFZP 072934/2019).

[4] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil, navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou, uváděl, že k překročení finančních prostředků nedošlo, odkazoval na odůvodnění rozhodnutí a uvedl další důvody pro nevyhovění žádosti.

[5] Žalobce podal k vyjádření žalovaného repliku, v níž setrval na své argumentace, namítal, že ve vyjádření uvádí žalovaný další důvody pro zamítnutí žádosti, které nejsou obsahem odůvodnění napadeného rozhodnutí.

[6] Při ústním jednání účastníci a jejich zástupci na svých procesních stanoviscích setrvali.

[7] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75

odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[8] Problematika posuzování žádosti o dotace byla v nedávné době předmětem rozhodování rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, který dosud značně roztržitou správní praxi sjednotil. Ve svém rozsudku ze dne 23. 2. 2022, čj. 4 As 65/2018-85, uvedl mj. tento právní názor v právní větě: „*I. Sporem z veřejnoprávní smlouvy, který řeší správní orgán ve sporném řízení (§ 141 správního řádu), je i spor o uzavření veřejnoprávní smlouvy.*“.

[9] Zdejší soud tak nejprve před věcným přezkumem napadeného rozhodnutí v mezích žalobních bodů zvažoval, zda shora uvedený právní názor rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu není aplikovatelný i na tento posuzovaný případ, a z tohoto důvodu nevyslovit i bez návrhu nicotnost rozhodnutí. Nakonec dospěl k závěru, že tomu tak není, a to z těchto důvodů.

[10] Věc posuzovaná rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu se týkala jiné právní úpravy poskytování dotací, a to úpravou podle zákona č. 306/1999 Sb., která neobsahuje žádnou možnost vydání správního rozhodnutí; to tak bylo vydáváno bez výslovného zákonného zmocnění. Naproti tomu v tomto případě se postupuje podle zákona č. 388/1991 Sb., který ve svém ust. § 1 odst. 5 výslovně opravňuje ministra k vydání rozhodnutí o vydání prostředků z fondu. Judikatura, která se týkala zákona č. 388/1991 Sb., pak nikdy toto oprávnění ministra výslovně nijak nezpochybovala. Proto soud dospěl k závěru, že v daném případě aplikace shora uvedeného rozhodnutí rozšířeného senátu nepřichází v úvahu, byť některé názory, které jsou zde uvedeny a které se týkají povahy poskytnutí dotace (ty neomezují vydáním rozhodnutí, ale kontraktačním procesem při uzavření smlouvy), mohou být chápány v obecnější rovině.

[11] Při posouzení žalobních bodů soud dospěl k závěru, že odůvodnění rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. V odůvodnění je nejprve odkázáno na projekt, podle něhož mělo být sběrné místo vybaveno tak, aby vyhovovalo české i evropské legislativě, což je běžná konstatace, dále je pak uvedeno, že se mělo pořídit vozidlo ke svozu regulovaných látek, nádoby pro sběr a přečerpávání hasiva, zařízení pro recyklaci a regeneraci regulovaných látek a zřízení pro kontrolu těsnosti a úniku regulovaných látek, což odpovídá podrobnému popisu projektu z přílohy č. 2, kterou podával žalobce. Dále je odkázáno na odborný posudek ze dne 16. 8. 2019, čj. MZP/2019/7801/1562, podle něhož žalobce dostatečně neuvedl, jakým způsobem bude dále naloženo se sebranými regulovanými látkami, respektive jakým způsobem budou zneškodněny, posudek poukazuje na pochybnosti o udržitelnosti celého projektu.

[12] V tomto směru soud v odůvodnění postrádá zdůvodnění shora uvedeného závěru, který se opírá o odborný posudek, který však rovněž shora uvedenou skutečnost pouze konstatuje, aniž by jí blíže rozvedl. Soud poukazuje na formulaci výzvy č. 12/2018, která podporované aktivity rozděluje celkem na tři dílčí podkategorie – 2.2.A – Znovuzískání, sběr látek poškozujících ozonovou vrstvu Země, a tu dále rozděluje dvě další podkategorie – vybavení sběrného místa, a sběr regulovaných látek (především halonů) z vyřazených zařízení v protipožární ochrany, včetně odsátí a recyklace. O

následném zneškodnění látek poškozujících ozonovou vrstvu Země však výslovně pojednává druhá podkategorie 2.2.B, která nebyla součástí této aktivity. Soudu tak není dost dobře jasné, proč by obě tyto zmíněné podkategorie měly být navzájem podmíněné, resp. proč, pokud takový požadavek byl stanoven, nebyl výslovnou součástí výzvy č. 12/2018. Nic takového soud v této výzvě nenalezl, a to ani v popisu způsobilých výdajů v čl. 9 výzvy, kde jsou tyto výdaje směřovány pouze do aktivity pod bodem 2.2.A písm. a), body 2.2.A písm. b) a 2.2.B (které výslovně pojednává o zneškodňování látek) způsobilé výdaje upraveny nemají. Tuto povinnost pak nestanoví ani podmínky výzvy uvedené pod bodem 10. Celá výzva č. 12/2018 je tak vymezena tím, že stanoví jednotlivé podkategorie se svými podmínkami a svým termínem podání žádostí, aniž by z ní vyplývalo, že poskytnutá podpora pod bodem 2.2.A by měla být podmíněna účastí v aktivitě 2.2.B.

[13] Tento nedostatek odůvodnění se pak odráží i v tom, že žalobce napadá procesní postup žalovaného v tom směru, že pokud toto hodnocení mělo být součástí výzvy, mělo mu to být před vydáním rozhodnutí sděleno, aby na tuto podmínku mohl reagovat. Podle názoru soudu však samotná výzva tuto podmínku nestanoví, a pokud tuto podmínku bez dalšího uvedl žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, není jasné, odkud tato podmínka pramení, proto je prozatím předčasné hodnotit to, o jakou podmínku se jedná, kde je stanovena, z čehož by následně mohl být učiněn závěr o tom, zda bylo porušeno procesní právo žalobce na tuto podmínku reagovat. Tuto část žalobního bodu tak soud prozatím nemůže posoudit ve vztahu k tvrzenému porušení procesního práva žalobce, a pouze konstatuje, že podmínku ve výzvě č. 12/2018 nenalezl.

[14] Táž nepřezkoumatelnost je pak v odůvodnění shledávána i u dalšího důvodu, jímž je překročení celkového množství disponibilních finančních prostředků výzvy, kdy není patrné, v jakém objemu byla žádost posuzována, případně o jaké finanční prostředky z alokace prostředků pro výzvu (uvedené pod bodem 5 výzvy č. 12/2018, kde je stanoven celkový objem na 30 miliónů Kč, pro aktivitu 2.2.A písm. a) pak minimálně 12 miliónů Kč, pro aktivitu 2.2.A písm. b) a 2.2.B celkem 10 miliónů Kč, bez nějakého rozdělení, byť se jedná o aktivity různé, a 4 milióny Kč pro aktivitu 2.2.C). Soud nepochybně, že by výše prostředků pro celou výzvu nebyla neomezená, z odůvodnění však není jasné, jaká konkrétní částka by mohla celkové množství převýšit, které aktivity v rámci této výzvy by tak mohly učinit, případně proč není možné poskytnout pouze částečnou dotaci v případě nedostatečné celkové výše prostředků. Žalobce v žádosti požadoval výši podpory pro tuto aktivitu 6 002 445 Kč, ve výzvě je pro tuto aktivitu uvedena částka minimálně 12 miliónů Kč. Za tohoto stavu tak z odůvodnění vůbec není patrné, proč tato aktivita překračuje celkové množství disponibilních prostředků v rámci celé výzvy

[15] Další část odůvodnění pak hodnotí vyjádření žalobce v rámci správního řízení ohledně sdělení informace o podezření na podvodné jednání, to však výslovně z rozhodovacích důvodů pro posouzení žádosti vylučuje.

[16] Shora uvedené nedostatky odůvodnění se následně promítají do vyjádření žalovaného k žalobě, kde jsou uváděny nové skutečnosti a důvody, které postoj žalovaného osvětlují. To je však pro přezkum napadeného rozhodnutí již nepodstatné, neboť tyto důvody měly být uvedeny v odůvodnění rozhodnutí, aby je bylo možné věcně žalobou napadnout, a aby je tak soud měl šanci věcně posoudit. Okolnost, že tyto důvody jsou

obsaženy až ve vyjádření k žalobě, způsobuje, že na ně soud nemůže relevantně reagovat, neboť by tím výrazně překročil své přezkumné oprávnění; v důsledku by tak o hmotném právu rozhodoval soud, který by jej zároveň odůvodňoval svými úvahami, nikoliv žalovaný. Soud tak v tomto směru pouze upozorňuje, že ve vyjádření žalovaný svou argumentaci výrazně doplnil, na což ovšem reagoval výraznou nesouhlasnou replikou žalobce. Soud tak věcnost a důvodnost vyjádření a repliky s ohledem na shora uvedené hodnotit nebude, neboť na to nemá dostatek pravomoci.

[17] Soud pak k napadení důvodů odborného posudku v žalobě (úvahy o udržitelnosti projektu s ohledem na jiné obchodní aktivity žalobce, jeho finanční zajištění v případě dalšího nakládání s regulovanými látkami) uvádí, že ty nepřevzal žalovaný do odůvodnění rozhodnutí, proto se k nim nebude vyjadřovat, neboť zjevně nebyly důvodem pro zamítnutí žádosti.

[18] V dané věci tak soud uzavírá, že napadené rozhodnutí považuje za nezákonné pro nedostatek důvodů rozhodnutí, proto jej zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (ust. § 78 odst. 1, 4 s.ř.s.).

[19] V dalším řízení žalovaný bude při hodnocení žádosti žalobce důsledně vycházet z výzvy č. 12/2018, a splnění podmínek pro rozhodnutí bude hodnotit podle toho, co skutečně tato výzva stanovila, jak byla koncipována (cíl výzvy hodnotit nikoliv komplexně, ale s ohledem na rozdělené podporované aktivity), nedoplňovat do tohoto hodnocení důvody jiné, které nebyly ve výzvě srozumitelně stanoveny, nebo v případě, že podmínky pro hodnocení žádosti budou jiné, než ty, které byly ve výzvě stanoveny, uvede z jakého důvodu tyto podmínky hodnotí, kde byly stanoveny, proč jsou pro žalobce závazné, případně mu poskytne možnost se k nim před vydáním rozhodnutí vyjádřit.

[20] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že ve věci byl úspěšný žalobce, náleží mu tato náhrada, a to za soudní poplatek a odměnu za zastupování advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů. Odměna byla zvýšena o zákonem stanovenou částku daně z přidané hodnoty, neboť advokát je plátcem této daně. Odměna činí 3 100 Kč za jeden úkon a 300 Kč za režijní paušál, úkony jsou tvořeny převzetím věci, sepsáním žaloby a účastí u ústního jednání. Soud nepřiznal jako úkon sepsání repliky, neboť to nebylo povinností žalobce, a tato replika vzhledem ke koncentraci soudního řízení správního nemohla soudu přinést další žalobní argumentaci. Konkrétní výpočet nákladů řízení je následující: odměna - 3100 Kč x 3 + 21% DPH, režijní paušál - 300 Kč x 3 + 21% DPH, soudní poplatek - 3000 Kč, celkové náklady řízení bez vyčíslení DPH : 13200 Kč, DPH 21% : 2142 Kč, celkové náklady řízení s vyčíslením DPH : 15342 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 28. dubna 2022

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu